

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 7Cb/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202510
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Padúchová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2022:6318202510.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Stanislavou Padúchovou, v právnej veci žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 proti žalovanému STK BREZNO, s.r.o., so sídlom Cesta osloboditeľov 2826/10B, 977 01 Brezno, IČO: 36 004 383, práv. zast. JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovska cesta 47, Banská Bystrica, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 15.395,48 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 136,73 Eur **z a s t a v u j e** .

II. Súd žalobu **z a m i e t a** .

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

IV. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť intervenientovi trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

V. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť znalcovi K.. T. H. evid. č. XXXXXX, s miestom výkonu činnosti D. D., R.. L. I. X znalečné vo výške 602,01 Eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.10.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 15.395,48 Eur s príslušenstvom, a to z dôvodu náhrady nákladov, ktoré žalobca vynaložil ako zdravotná poisťovňa na úhradu zdravotnej starostlivosti jej poistenca S. W., ktorý utrpel viacpočetné vážne zranenia pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa XX.X.XXXX, a ktorú zavinil, a teda aj vznik nároku žalobcu na úhradu nákladov vynaložených na liečenie poistenca žalobcu, zamestnanec žalovaného W. C.. W. C., ktorý ako zamestnanec žalovaného - technik v prevádzkových priestoroch žalovaného vykonával technickú kontrolu špeciálneho motorového vozidla (sanitky) značky Škoda TAZ, ev. číslo BR XXXBC, rok výroby 1974, a v dôsledku nedostatočnej pozornosti vozidlo nesprávne vyhodnotil ako spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách s ľahkými chybami, pričom práve v dôsledku tejto jeho činnosti následne došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel poškodenie zdravia poistenec žalobcu S. W.. S. W. viedol predmetné motorové vozidlo ako zamestnanec spoločnosti Nemocnica s poliklinikou Brezno, n.o. (ďalej len Nemocnica), ktorej motorové vozidlo patrí, a ktorého je Nemocnica aj prevádzkovateľom. Žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému v zmysle ust. § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a tiež podľa ust. § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení Zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení Zákona č. 718/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého má žalobca právo

uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca žalobcu došlo jej zavinením protiprávnym konaním. K podanej žalobe priložil: Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineného treťou osobou, Výzvu na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 16.8.2017, Predžalobnú výzvu zo dňa 9.3.2018, odpoveď žalovaného na výzvu zo dňa 19.03.2018, Rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 1T/57/2015-1013 zo dňa 24.02.2016, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/56/2016 zo dňa 18.04.2017 a bankové výpisy.

2. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe voči uplatnenému nároku žalobcu vzniesol námietku premlčania. Žalobcovi vytkol, že neuviedol kedy vznikol jeho regresný nárok, ale z ustálenej judikatúry vyplýva, že za tento moment treba považovať deň zaplatenia úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti. Ďalej uviedol, že žalobca si uplatnil nárok podľa Občianskeho zákonníka a aj podľa zákona č. 580/2004 Z.z. Pokiaľ by si uplatnil nárok podľa zákona č. 580/2004 Z.z., potom 2-ročná premlčacia lehota začala plynúť najneskoršie dňa 24.2.2016, keď bol vynesený rozsudok Okresného súdu Brezno 1T 57/2015, resp. by sa mal začiatok plynutia 2-ročnej premlčacej lehoty začať počítať dňom, kedy boli vypracované znalecké posudky pre účely trestného konania. V ďalšom žalovaný namietal právny základ a výšku uplatneného nároku. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že danosť nároku je preukázaná rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/57/2015 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/56/2016, nakoľko z týchto vyplýva, že zamestnanec žalovaného bol uznaný vinným z nevedomej nedbanlivosti s tým, že na príčinách dopravnej nehody participovali aj ďalšie osoby, ktorých zavinenie však vzhľadom k absencii žaloby voči nim nemohol súd skúmať.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru, subjektívna premlčacia doba začala plynúť od 19.04.2017, t.j. nasledujúci deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/57/2015.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že zákon č. 580/2004 Z.z. úpravu regresného nároku neupravoval; tento nárok bol ale upravený v zákon č. 577/2004 Z.z. Nárok tak, ako si ho uplatnil žalobca, je upravený v zákone č. 580/2004 Z.z. v § 9 ods. 7 písm. c) až od 1.1.2017, a keďže ide o špeciálnu úpravu, nemožno tento nárok posudzovať podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale podľa platnej právnej úpravy, ktorá platila do 31.12.2016, a to bol zákon č. 577/2004 Z.z. Úprava regresného nároku v ustanovení zákona č. 577/2004 Z.z. ale neobsahovala osobitné ustanovenie o premlčaní nárokov zdravotnej poisťovne, a táto úprava je obsiahnutá len v zákone č. 580/2004 Z.z., ale len od 1.1.2017. Úprava v zákone č. 577/2004 Z.z. upravuje len nárok na úhradu za zdravotnú starostlivosť, ktorú nezaplatil poisťovní poistenec podľa ods. 2, a to náhradu nákladov vzniknutých podľa ods. 3, ktoré neuhradila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa ods. 4. Teda úprava premlčania uvedená v § 21 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z.z., ktorá stanovuje dĺžku a začiatok plynutia lehoty pre uplatnenie regresného nároku poisťovne v § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. je platná len od 1.1.2017, a keďže úprava, ktorá bola platná v čase vzniku regresného nároku, teda potom, ako poisťovňa uhradila náklady liečebnej starostlivosti jednotlivým poskytovateľom liečebnej starostlivosti, teda zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval začiatok plynutia a dĺžku premlčacej doby pre uplatnenie tohto nároku, nie je možné posudzovať premlčanie prípadného regresného nároku žalobcu podľa zákona č. 577/2004 Z.z. Keďže lehotu premlčania zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval, je potom možné premlčanie posúdiť len podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a to podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa nestotožnil ani s názorom žalobcu v prípade aplikácie ust. § 21 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z.z. vo veci začatia plynutia 2-ročnej subjektívnej lehoty od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Brezno 1T 57/2015. Hoci žalobca tvrdí, že subjektívna 2-ročná premlčacia doba začala plynúť až dňom 19.4.2017, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozsudok, ktorým bol W. C. ako zamestnanec žalovaného uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví, pričom poukazuje na princíp prezumpcie neviny, nesúhlasí žalovaný s takýmto názorom žalobcu, pretože podľa neho dozvedením sa kto poškodenie zdravia spôsobil neznamená len právoplatné rozhodnutie súdu. Žalobcovi už dávno predtým, ako súd právoplatne rozhodol v trestnej veci, musela byť známa skutočnosť, a to už z podkladov v prípravnom konaní, keď na základe znaleckých posudkov. Podľa názoru žalovaného pre preukázanie regresného nároku nie je potrebné preukázanie trestno-právnej zodpovednosti tretej osoby, ale len zavinené konanie, pokiaľ sa vychádza z úpravy Zákona č. 580/2004 Z.z.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7Cb/72/2018-245 zo dňa 19.11.2019 tak, že žalobu zamietol. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného a akceptoval ním vznesenú námietku premlčania.

Vyslovil, že regresný nárok uplatnený žalobcom je možné posúdiť len podľa ustanovení zákona č. 577/2004 Z.z. a keďže tento zákon nemal úpravu o dĺžke premlčacej doby a možnosti uplatnenia regresného nároku voči tretím osobám v určenej lehote, teda neupravoval začiatok a dĺžku premlčacej doby, potom je možné námietku premlčania hodnotiť len podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý určuje základnú všeobecnú premlčaciu dobu (§ 101). Nárok žalobcu na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca vznikol voči žalovanému nasledujúci deň po úhrade zdravotnej starostlivosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Z dôkazov predložených žalobcom úhrada zdravotnej starostlivosti žalobcom pre poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola vykonaná od 03.06.2013 do 07.07.2014, a to v celkovej výške 15.632,- Eur. Tieto nároky sa postupne premlčovali, tzn. keď si žalobca uplatnil nárok na súde 18.10.2018, nárok, ktorý si mohol uplatniť posledný, t.j. za plnenie ktoré poskytol dňa 07.07.2014, si mohol uplatniť do 08.07.2017. Keďže žalobca si uplatnil nárok až 18.10.2018, súd považoval nárok žalobcu za premlčaný. Súd neakceptoval argumentáciu žalobcu, že jeho nárok je daný podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z., nakoľko toto ustanovenie je účinné len od 01.01.2017. Znenie § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z.z. účinné do 31.12.2016 neupravovalo regresný nárok poisťovne voči tretím osobám, preto ho súd na daný prípad neaplikoval. Keďže žalovaný úspešne uplatnil námietku premlčania, súd neposudzoval ďalšie námietky žalovaného.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu uznesením č.k. 41Cob/20/2020-319 zo dňa 18.11.2020 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že v čase úhrad nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zákon č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 otázku plynutia premlčacej doby na uplatnenie takéhoto nároku neupravoval, a preto na otázku premlčania v predmetnej veci treba posudzovať podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že okresný súd potom v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka na námietku žalovaného skúmal, či žalobca si uplatnil svoj nárok na súde vo všeobecnej premlčacej dobe 3 rokov a správne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby od jednotlivých úhrad nákladov na zdravotnú starostlivosť, avšak nesprávne posúdil plynutie premlčacej doby. Odvolací súd mal preukázané, že žalobca ako poškodený si uplatnil svoj nárok na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť svojmu poistencovi S. W. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 1T/57/2015, dňa 04.07.2014, pričom rozsudkom č.k. 1T/57/2015-2013 zo dňa 24.02.2016 súd uznal obžalovaného W. C. (zamestnanec žalovaného) za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a žalovaného (správne žalobcu, pozn. súdu) ako poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Uvedený rozsudok sa v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/56/2016 zo dňa 18.04.2017, ktorým odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol, stal právoplatným dňa 18.04.2017. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si prvýkrát uplatnil svoj nárok na náhradu vynaložených nákladov pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 04.07.2014. Premlčacia doba tak začala po prvý raz plynúť odo dňa jednotlivých úhrad nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a prestala plynúť dňom 04.07.2014. Následne premlčacia doba spočívala a znovu začala plynúť dňom právoplatnosti trestného rozsudku, t.j. dňom 18.04.2017. Spočívanie plynutia znamená, že počas trvania prekážky premlčacia doba neplynie, po odpadnutí prekážky však plynutie pôvodnej doby pokračuje ďalej. Žalobca podal predmetnú žalobu na okresný súd dňa 18.10.2018 a premlčacia doba tak následne plynula od 18.04.2017 do 18.10.2018. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade uplatnením práva na náhradu nákladov žalobcom v trestnom konaní došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby na uplatnenie jeho nároku na súde podľa § 112 Občianskeho zákonníka, pričom okresný súd prerušenie plynutia premlčacej doby pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalobcom nezohľadnil. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietka žalobcu, že okresný súd nesprávne posúdil premlčanie ním uplatneného nároku je dôvodná, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil tunajšiemu súdu opätovne posúdiť, či námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná a v akom rozsahu a následne sa vysporiadať s ostatnými námietkami žalovaného proti uplatnenému nároku žalobcu.

7. Po vrátení veci, žalovaný na výzvu súdu oznámil, že navrhuje vo veci vykonať dokazovanie znaleckým posudkom a zároveň doplnil svoje skutkové tvrdenia. Nakoľko súd, vychádzajúc z právneho záveru odvolacieho súdu o prerušení plynutia premlčacej doby mal za to, že nárok žalobcu nemohol byť premlčaný resp. nie v celom rozsahu (ak by vzal do úvahy tvrdenia žalovaného), vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bol vypracovaný znalcom K.. T. H., pričom sporové strany jeho závery nespochybnili. Intervenient sa však ani po vypracovaní

znaleckého posudku nestotožňoval s názorom odvolacieho súdu o prerušení plynutia premlčacej doby. Poukázal na to, že trestné konanie bolo vedené proti p. W. C. a žalobca si v trestnom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody voči tejto osobe, nie voči žalovanému. Preto podľa jeho názoru mohlo dôjsť k prerušeniu plynutia premlčacej doby len vo vzťahu k obžalovanému C.. Odvolací súd sa ale s uvedenou skutočnosťou vôbec nezaoberal resp. z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, že by osobu žalovaného a p. C. odlišoval. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 519/2002. Podľa intervenienta sa teda plynutie premlčacej doby vo vzťahu k žalovanému nezastavilo.

8. Na pojednávaní konanom dňa 13.05.2022 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 136,73 Eur späť. Vo zvyšku na podanej žalobe trval. Žalovaný a intervenient žiadali žalobu zamietnuť.

9. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016 zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poistencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

10. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

11. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

15. Podanou žalobou sa žalobca domáhal od žalovanému náhrady nákladov, ktoré žalobca (zdravotná poisťovňa) vynaložil v období od 03.06.2013 do 07.07.2014 na úhradu zdravotnej starostlivosti jej poistenca S. W., ktorý utrpel zranenia pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa XX.XX.XXXX. V súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou bolo voči zamestnancovi žalovaného W. C. vedené trestné konanie, pričom tento bol rozsudkom č.k. 1T/57/2015-2013 zo dňa 24.02.2016 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona; žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Uvedený rozsudok v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/56/2016 zo dňa 18.04.2017, nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2017. V trestnom konaní bolo dokázané, že zamestnanec žalovaného dňa 23.01.2013 ako technik vykonával technickú kontrolu špeciálneho motorového vozidla (sanítka) a v dôsledku nedostatočnej pozornosti vozidlo nesprávne vyhodnotil ako spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách s ľahkými chybami, hoci vozidlo malo byť hodnotené najviac ako dočasne spôsobilé na premávku a aj v dôsledku toho ako aj ďalších príčin dňa XX.XX.XXXX došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel poškodenie zdravia aj poistenec žalobcu p. W..

16. Nakoľko žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 136,73 Eur späť, s ktorým späťvzatím žalovaný a intervenient súhlasili, súd konanie v uvedenej časti podľa ust. § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) zastavil.

17. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. V zmysle rozsudku tunajšieho súdu č.k. 7Cb/72/2018-245 zo dňa 19.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Cob/20/2020-319 zo dňa 18.11.2020 bolo ustálené, že na prejednávánú vec treba aplikovať zákon č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2016. Nakoľko daný zákon otázku plynutia premlčacej doby na uplatnenie takéhoto nároku neupravoval, je potrebné postupovať podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

18. Odvolací súd v nadväznosti na zistenie, že žalobca ako poškodený si uplatnil svoj nárok už v trestnom konaní dňa 04.07.2014 konštatoval, že týmto dňom premlčacia doba prestala plynúť a znovu začala plynúť dňom právoplatnosti trestného rozsudku, t.j. dňom 18.04.2017. Nakoľko tunajší súd pri posudzovaní námietky premlčania nezohľadnil prerušenie plynutia premlčacej doby, odvolací súd mu vec vrátil na ďalšie konanie.

19. Súd vec opätovne prejednal, pričom z dôvodov nižšie uvedených dospel opätovne k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Hoc odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, súd sa stotožnil s tvrdením intervenienta, že z jeho rozhodnutia nie je zrejmé či zohľadnil skutočnosť, že žalobca si uplatnil svoj nárok v trestnom konaní nie voči žalovanému, ale voči jeho zamestnancovi. Súd sa preto bližšie zaoberal danou námietkou.

20. Hoc v trestnom konaní bol vzatý na zodpovednosť zamestnanec žalovaného, z hľadiska hmotnoprávneho nároku žalobcu ako zdravotnej poisťovne v zmysle z ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. zamestnanec žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi nezodpovedá. Nebolo sporné, že zamestnanec žalovaného pochybil pri plnení pracovných úloh. Použitím analógie zákona v zmysle § 853 Občianskeho zákonníka v spojení s § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka (keďže právnomu vzťahu tzv. regresného práva t.j. práva zdravotnej poisťovne vyplývajúceho z ust. § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z., sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu - škodu, spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného) treba dôjsť k záveru, že pokiaľ bol úraz alebo iné poškodenie zdravia u poistenca spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu jej činnosti, považuje sa takéto konanie za konanie spôsobené priamo právnickou osobou. Z uvedeného vyplýva, že nositeľom právnej povinnosti (pasívne legitimovaný) je podľa zákona práve žalovaný, nie jeho zamestnanec. Ak preto žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní vedenom proti pracovníkovi žalovaného, urobil tak v rozpore s ust. § 43 ods. 2 pred bodkočiarkou Trestného poriadku, podľa ktorého poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Súd poukazuje v tomto smere aj na ustálenú súdnu judikatúru, podľa ktorej nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom tretej osobe alebo cudzej právnickej osobe zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi môže v adhéznom konaní uplatniť len právnická osoba alebo fyzická osoba (zamestnávateľ), u ktorého je zamestnanec v dobe spôsobenia škody v pracovnom pomere. Poškodenej tretej osobe alebo cudzej právnickej osobe v takom prípade nepatrí nárok na náhradu škody voči zamestnancovi; svoje nároky môže uplatňovať iba voči zamestnávateľovi, u ktorého bol páchatel' v dobe činu zamestnancom, nie však v trestnom konaní proti takémuto páchatel'ovi (napr. Uznesenie NS ČR z 30.07.2003, sp. zn. 7 Tdo 736/2003).

21. Prerušenie (spočívanie) plynutia premlčacej doby môže nastať len vo vzťahu k právu, ktoré bolo v konaní uplatnené (vo vzťahu k nároku príp. jeho časti, pre ktorú sa vedie konanie) a k osobe, voči ktorej sa toto konanie vedie. Keďže žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči zamestnancovi žalovaného ako voči osobe, ktorá nie je zodpovedná za škodu, k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa názoru súdu nedošlo.

22. Úhrada zdravotnej starostlivosti žalobcom pre poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola vykonaná od 03.06.2013 do 07.07.2014. Keďže tieto nároky sa postupne premlčovali vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, pričom pri poslednej úhrade zo dňa 07.07.2014 uplynula premlčacia doba dňa 07.07.2017 a žalobca podal žalobu až dňa 18.10.2018, súd považoval nárok žalobcu za premlčaný. Z uvedeného dôvodu žalobu zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný a intervenient, ktorí mali vo veci plný úspech, majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške

náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP) v nadväznosti na ich vyčíslenie žalovaným a intervenientom. V konaní ďalej vznikli trovy v súvislosti so znaleckým dokazovaním. Ustanovenému znalcovi K. T. H. súd uznesením č.k. 7Cb/72/2018-479 zo dňa 25.01.2022 priznal znalečné vo výške 1.102,01 Eur a z preddavku zloženého žalovaným mu bola vyplatená suma 350 Eur s tým, že o zvyšnej výplate rozhodne súd v konečnom rozhodnutí. Na základe uvedeného, keď znalcovi nebolo vyplatené celé priznané znalečné, súd zvyšnú časť 602,01 Eur uložil zaplatiť neúspešnému žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Brezno na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).